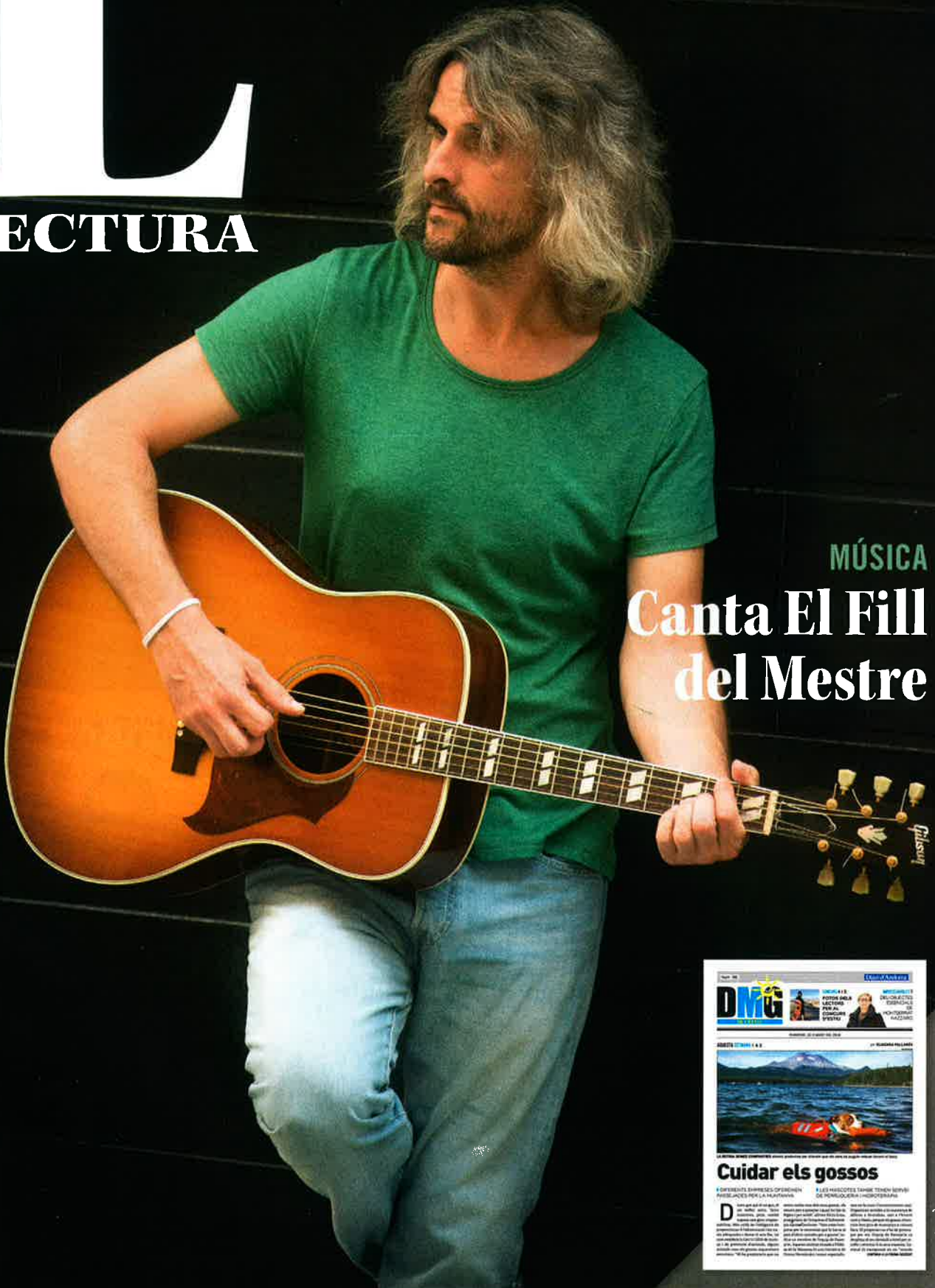

L

LECTURA

MÚSICA

Canta El Fill del Mestre

SUPLEMENT DOMINICAL DE SEGRE
26 d'agost del 2018
Núm. 1.057

8437001255030

Diària 1,10 €
Setmanal 5,50 €
Anual 66,00 €

DMG
DIARI MONTANES DE GARRINHA

UNICIA I L'ARTISTE
MONTANES
LECTURA
MONTANES
PRESTA
MONTANES
MONTANES

26 d'agost del 2018

per MONTANES

Cuidar els gossos

ELS MONTANES TAMBÉ TENEN GOSSES DE TENDROSA I HOSPITALS

Després de la mort d'un gos, els propietaris de gossos de tendrosa i hospitals han de prendre mesures per evitar que altres gossos morin. Els gossos de tendrosa són animals molt sensibles i necessiten un cuidador molt atent. Els propietaris han de prendre mesures per evitar que altres gossos morin. Els gossos de tendrosa són animals molt sensibles i necessiten un cuidador molt atent. Els propietaris han de prendre mesures per evitar que altres gossos morin.

ENTREVISTA

El Fill del Mestre: “Potser no tinc una bona veu, però és la millor per a les meues cançons”

Amb els anys, el músic d'Alpicat Jordi Gasion s'ha reconciliat amb el seu 'alter ego', el Fill del Mestre. El 2006 va sorprendre el públic i la premsa especialitzada amb '78', un disc intimista que s'alineava amb una nova fornada de bandautors catalans frescos i sincers que bevien del folk americà i de tot el que els havia caigut a les mans des de l'adolescència. Dotze anys i cinc discos més tard, Gasion continua sent un autèntic 'outsider' que viu i es desvia per la música, que en busca l'essència i la treballa fins que aconsegueix la cançó exacta, la que condensa totes les emocions que l'ha feta possible.

Per JBC

Quan algú és capaç d'expressar la seua veritat a través de l'art, l'obra en reté els sentiments. Com la petxina que conté la remor del mar, les cançons del Fill del Mestre transmeten una autenticitat que senzillament es nota. No es pot descriure en els acords, les lletres o els arranjaments, senzillament es nota. Avui diumenge 26 d'agost comparteix escenari amb Lo Pardal Roquer dins el marc de la festa major d'Alpicat.

– Després d'uns anys com a Gasion, ha tornat a recuperar el Fill del Mestre com a nom artístic amb el qual signa els nous temes.

Des de la premsa especialitzada m'han fet saber que és confús, que despista. El primer canvi va venir perquè vaig cansar-me, el Fill del Mestre el trobava un nom una mica massa juvenil. Aleshores vaig convertir el meu cognom real en el meu nom artístic: Gasion. Començava una etapa més introvertida i en solitari, sense la banda. Sempre procuro seguir els meus instints i aleshores és el que necessitava. Ara quan faig concerts combino cançons dels dos repertoris i a plataformes com Spotify procuro vincular-los indistintament.

– Va liquidar aquella etapa amb un disc amb un títol molt contundent: 'Ha calat foc a la casa'.

Tancava un cercle, era la darrera

frase de la cançó de Jaume Sisa de la qual havia tret el nom artístic. També era fruit d'una experiència real: en aquella època se'ns va cremar la casa i pràcticament vaig perdre tots els discos i llibres que tenia.

– Era una bona col·lecció?
Per a l'assegurança vam haver de calcular el que teníem i em vaig adonar que amb el temps havia invertit una petita fortuna en música. Hi havia molts vinils, però sobretot teníem molts CD. Ara la tinc tota al mòbil, és molt més pràctic. Des que tinc Spotify que pràcticament no compro discos: el format no m'importa, el que m'interessa és la música. Fa vint anys ningú no s'imaginava que ara tindríem un aparell com el mòbil que et permet portar milions de cançons a la butxaca. És un luxe. Ara la meua filla em parla d'un grup i el puc buscar i escoltar al moment.

– Una idea que es contradia amb la imatge que sovint ens fem dels cantautors, personatges analògics que estimen els vinils i es miren amb recel les noves tecnologies. Prejudicis, vaja.

Amb els anys també m'he tornat més pràctic. Prefereixo quedar-me amb les coses que necessito en cada moment i acumular el mínim possible. Intento no portar maletes plenes de coses del passat o portar mil discos per escoltar una cançó. A més a més sóc molt desordenat i en un sol aparell puc agafar notes o

fer talls de veu. Abans ho tenia tot escampat per mil llibretes i papers que mai no sabia on havia deixat. A mi m'ha facilitat molt la vida. M'ha tret capacitat per concentrar-me perquè de seguida estàs pendent del mòbil, però també m'ha facilitat la feina.

– De fet, mai no ha editat en vinil i ara estrena les cançons a Spotify. És una bona plataforma per difondre la seua música o en el fons només arriba als qui ja el coneixen i busquen?

He notat que si mai surt una cançó meua a una sèrie o programa de la televisió i fan una llista de reproducció, aleshores puja moltíssim el nombre de gent que escolta aquell tema. Em va passar amb *El Foraster* o *Polseres vermelles*. El que passa és que molta gent consumeix el que els ofereixen, no indaguen amb els grups que potser els agraden. Escolten un tema que està de moda i quan els el canvien escolten l'altre i ja està. La meua filla potser descobreix un tema dels Beatles o David Bowie a través d'*Operación Triunfo*, per exemple, però després no es planteja descobrir la resta de música d'aquests artistes.

– Amb aquest mercat i fent música minoritària, deu ser molt difícil fer-se un lloc i guanyar-se la vida als escenaris.

No me la guanyo del tot, sempre tinc feines que em permeten viure i no dependre de la música.

EL FILL DEL MESTRE

“Sobretot connecto amb els músics que ho donen tot i són capaços de despullar-se al màxim a través de les seues cançons”

“Des que tinc Spotify que pràcticament no compro discos: el format no m'importa, el que m'interessa és la música”

Quan vaig treure el primer disc em van acollir molt bé a Barcelona, la premsa especialitzada, les ràdios i el públic. Era l'època en què va començar Mazoni, Sanjosex o el Petit de Cal Eril. Però vaig veure com funcionava tot i em vaig voler quedar a Lleida i no fer el salt. Havia d'anar a Barcelona, conèixer gent, fer entrevistes, buscar bolos... Molta gent em diu que si hagués estat més perseverant en aquest sentit hauria triomfat, però no tenia cap interès a aconseguir-ho si s'havia de jugar d'aquella manera. Tenia una mànager, però després del segon disc li vaig dir que necessitava parar. Continuava composant i el tercer el vaig

treure perquè el Txabi Àbrego, que té un estudi a Almacelles i és el músic amb qui gravo des del primer dia, em va convèncer.

– Té una necessitat vital de compondre i tocar?

Quan ho faig és quan trobo sentit a tot i connecto amb mi mateix. La cara bonica és quan fas un concert i el públic t'escolta i t'aplaudeix, quan s'acosta i et diu que tal lletra o tal altra els agrada i els ha emocionat.

Aquesta és l'autenticitat que transmeten els seus temes?

Potser sí. Jo visc la música molt intensament i el que vull és fer cançons i discos quan em surten de dins, no quan vulgui la discogrà-

fica. M'agrada que ningú desvirtui el meu treball i em marqui els tempos creatius.

– Aquests tempos tenen a veure amb el seu estat anímic?

Amb la música em trec de sobre la part trista i melancòlica de la vida. Faig neteja, necessito treure'm de sobre les coses dolentes i les pors i ho faig a través de la música. Realment no sóc tan pessimista com les meues cançons, són la meua manera d'espolsar-me la tristesa.

– Abans parlava de la filla, és una font per descobrir música nova?

Sí, una altra cosa és que màgradi. A mi el trap o el rap són estils que em carreguen, no em convencen, se'm fan feixucs com aquell heavy virtuos dels vuitanta.

– I ella escolta la seua música?

No especialment, però se sap totes les cançons de tant sentir-les per casa. El procés creatiu és molt llarg i complex, en una setmana puc tocar el mateix tema més de cent vegades. Em sembla que viure amb un creador és una mica complicat, la gent que m'envolta no poden escoltar les meues cançons com algú del carrer a qui arriba el resultat final per primera vegada.

– Els escriptors sovint tenen lectors de confiança que els fan la primera crítica. Qui fa aquest paper en el cas del Fill del Mestre?

El Txabi Àbrego. En ell confio molt perquè sempre hem connectat a nivell musical, és molt sincer i tenim una manera de treballar molt semblant, només per com em mira sé si anem pel bon camí o si hem de repetir.

– És molt perfeccionista?

Dedico molt temps a arranjat cada tema i sempre procuro que hi hagi molt bona sintonia amb els músics que m'acompanyen. Amb el temps he evolucionat i màgrada pensar que a millor. Potser no tinc una bona veu, però és la millor per a les meues cançons.